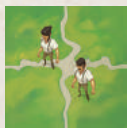

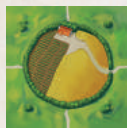
Довідка по грі

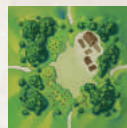
Дорога

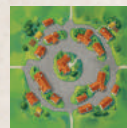
Гора

Ферма

Ліс

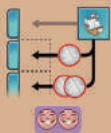

Місто

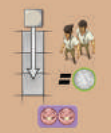

Мерія

Тайли вчених

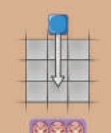
Астрономія: Ви можете розмістити свій щойно придбаний корабель в іншу пристань свого порту, заплативши 1 монету за кожен крок переміщення.

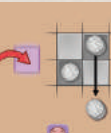
Оподаткування: При активації кубиком рядка/стовпчика, отримайте 1 бал за кожні 2 колоністи в цьому рядку/стовпчику (округлюючи в меншу сторону).

Ботаніка: Заплативши 1 дерево чи 1 зерно, ви можете змінити цифру на кубіку на будь-яку іншу.

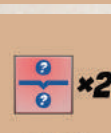
Філософія: Ви можете використати синій кубик для активації стовпчика (замість рядка). Але це не дає вам права білим кубиком активувувати рядок.

Математика: При пасуванні, заберіть всі монети з однієї із будівель, активованої за монети в цьому ході (монети з інших будівель повертаються до загального сховища як зазвичай).

Архітектура: Після активації рядка/стовпчика ви можете залишити кубик на будь-якій вільній будівлі цього рядка/стовпчика (не обов'язково останній).

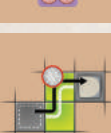
Індустріалізація: При активації торговельної будівлі, ви можете провести обмін двічі.

Базова економіка: Тепер для вас дерево та зерно коштують 2 монети (замість 3-х).

Вдосконалена економіка: Тепер ви можете купити сапфір чи цукор за ціною 3 монети.

Логістика: Відтепер, в будь-який момент свого ходу, ви можете звільнити будівлю, накриту кубиком (очевидно, для її повторної активації). Заплативши 1 монету, перемістіть кубик з неї на будь-яку іншу вільну будівлю, що з'єднана з цією неперервною дорогою. Зауважте, що суміжні будівлі вважаються такими, що з'єднані дорогою.

Тайли єпископів

Збудувати площу: Розбудуйте вашу колонію (в тому числі використовуючи дороги та попередньо зведені будівлі) так, щоб утворився квадрат принаймні 3x3, за що ви отримуєте 4 бали, або 4x4 (7 балів), або 5x5 (10 балів). Зауважте, що бали можна отримати тільки за одну площу у вашій колонії.

Кораблі на пристані: Отримайте по 2 бали (максимум 12) за кожен корабель в якійсь одній зі своїх пристаней (очевидно, в тій, де кораблів найбільше).

Міста, сполучені з мерією: Отримайте по 2 бали (максимум 12) за кожне своє місто, з'єднане з мерією неперервною дорогою. Зауважте, що міста, суміжні з мерією, вважаються такими, що з'єднані з нею дорогою.

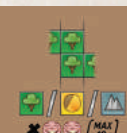
Приклад: Три обведені міста гравця з'єднані з мерією, і приносять 6 балів.

Мерія

Колоністи, сполучені з мерією: Отримайте по 1 балу (максимум 12) за кожного колоніста, з'єданого з мерією неперервною дорогою.

Найбільший ландшафт: Отримайте по 2 бали (максимум 12) за кожну комірку найбільшої області ландшафту одного типу (ферми, ліси чи гори).

Приклад: Найбільша неперервна область гравця складається з 4-х ферм, і приносить 8 балів.

Різномайття: Отримайте по 3 бали (максимум 12) за кожен рядок/стовпчик, в якому є хоча б одна ферма, ліс, гора та місто.

Приклад: 2 стовпці та 1 рядок містять всі 4 необхідні ландшафти, і приносять 9 балів.

МЕЧІ ТА БОГИ САНТА-МАРІЇ

історична довідка Йоргена Ульвана Мо

(у перекладі Ярослава "Уаро" Грабара)

КОНКВІСТАДОРИ НОВОГО СВІТУ

Більшість конкістадорів, як от Франсіско Пісарро та Дієго де Альмагро, були приватними бізнесменами. Як правило, група іспанців збиралася разом і створювала щось схоже на акціонерне товариство, метою якого були пограбування та експлуатації корінних американців. Кожен член отримував частку здобичі відповідно до того, скільки він інвестував. В ті часи у подібні кампанії більшість чоловіків могли вкласти лише свій власний меч. Проте для тих, хто мав змогу інвестувати коня чи щось більше, винагорода могла бути досить значною. Зазвичай, іспанський король забирав 20% від здобичі – тільки за те, що він був королем. Мало хто з конкістадорів ставав багатим. Однак Пісарро та його 132 "людини Кахамарки" є помітним винятком. Чутки про багатство цих людей спонукали до дії інших відчайдуш. Мрія про золото незбаром трансформувалася в міф про королівство Ельдорадо – "місто золота". Навіть сьогодні люди мріють знайти стародавні втрачені скарби. Для шукачів пригод є проблиск надії. Золото Монтесуми, яке Кортес зібрав у Мексиці, було втрачено тоді, коли йому довелося тікати з Теночтітлана під час "la noche triste" – ночі скорботи. Коли, через рік, Кортес повернувся і завоював місто, скарбів уже не було. Подібна історія існує про золото правителя інків Атауальпи. Пісарро та його люди взяли Атауальпу в заручники та вимагали великий викуп за його свободу. Отримавши частину викупу, іспанці вирішили не чекати на решту і вбити свого заручника, що, з рештою, спровокувало падіння імперії інків. Скоро чутки про це звірство дійшли до генерала інків Руміньяві, який прямував до іспанців із рештою викупу. Згідно переказів, він наказав кинути скарб у вулкан. Пізніше генерал був схоплений іспанцями, але навіть під тортурам Руміньяві не розкрив справжнє місцезнаходження скарбу, який, незважаючи на численні експедиції, так і не знайшли донині.

МІСІОНЕРИ, ВЧЕНІ ТА ЄПІСКОПИ

Конкістадорів часто супроводжували місіонери, метою яких було поширення католицизму та навернення тубільців до "єдиної істинної релігії". У деяких випадках, місіонери брали активну участь у знищенні місцевих культур. Це одна з причин, чому сьогодні ми маємо так мало відомостей про доколумбову історію. Але, коли епоха завоювань скінчилася і більшість храмів старих богів було або зруйновано, або перетворено на тимчасові церкви, місіонери виявилися справжньою неприємністю для конкістадорів. Такі священники, як Бартоломе де лас Касас наполегливо працювали, щоб захистити тубільців від свавільних актів насильства. У 1537 Папа Римський видав заборону християнам використовувати примусову працю тубільців. Пізніше те ж саме було закріплено королем Карлом V у Нових Законах, що призвело до повстання в Перу під проводом Гонсало Піццаро, молодшого зведеного брата Франциско. Повстання було придушено, але надалі іспанські королі намагалися не провокувати іспанських землевласників. Тим часом, місіонери продовжували навертати та захищати тубільців. Одним із найактивніших чернечих орденів у цьому відношенні було Товариство Ісуса – єзуїти. Єзуїти чудово зображені у фільмі Ролана Жое "Місія" 1986 року.

Звичайно, не всі ченці в Новому Світі ставали місіонерами. Колонії також потребували священнослужителів. А найамбітніші молоді монахи мали усі шанси стати місцевими єпископами. Єпископи не завжди були популярні серед колоністів, але вони користувалися великими привілеями і, зазвичай, мали значний вплив на життя в колоніях. Менш амбітні священнослужителі могли стати вченими. Читати і писати в той час вміло небагато простих людей. Водночас, цим навичкам навчали в монастирях, оскільки це було необхідно для читання Біблії. Отже, стати ченцем було гарною нагодою опанувати грамоту, що в свою чергу, відкривало шлях до вивчення природничих наук чи історії.